

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΚΑΝ.ΕΠΕ.

Επεμβάσεις με Στόχο την Αύξηση της Τοπικής Πλαστιμότητας

ΑΣΚΗΣΗ 1

ΖΗΤΕΙΤΑΙ:

Να προσδιοριστεί η απαιτούμενη περίσφιγξη στο πλέον εύτρωτο πρωτεύον υποστύλωμα της κατασκευής που να ικανοποιεί την απαίτηση για συντελεστή σεισμικής συμπεριφοράς $q=3,0$.

(Για τον ορισμό του πλέον εύτρωτου δομικού στοιχείου βλ. ΚΑΝ.ΕΠΕ. § Σ 8.2.3(iii))

ΔΙΝΕΤΑΙ:

Ορθογωνικό υποστύλωμα ύψους:

$$h_{\text{καθ}} = 3\text{m}$$

Διατομή:

$$dc = 500\text{mm}, bc = 350\text{mm}$$

Επικάλυψη οπλισμού:

$$c = 25\text{mm}$$

Σκυροδέματος με:

$$f_{cm} = 17\text{MPa} \text{ και } f_{ck} = 14\text{MPa}$$

Ο χάλυβας αναγνωρίστηκε: S400

Αξονική δύναμη:

$$N_d = -800 \text{ kN}$$

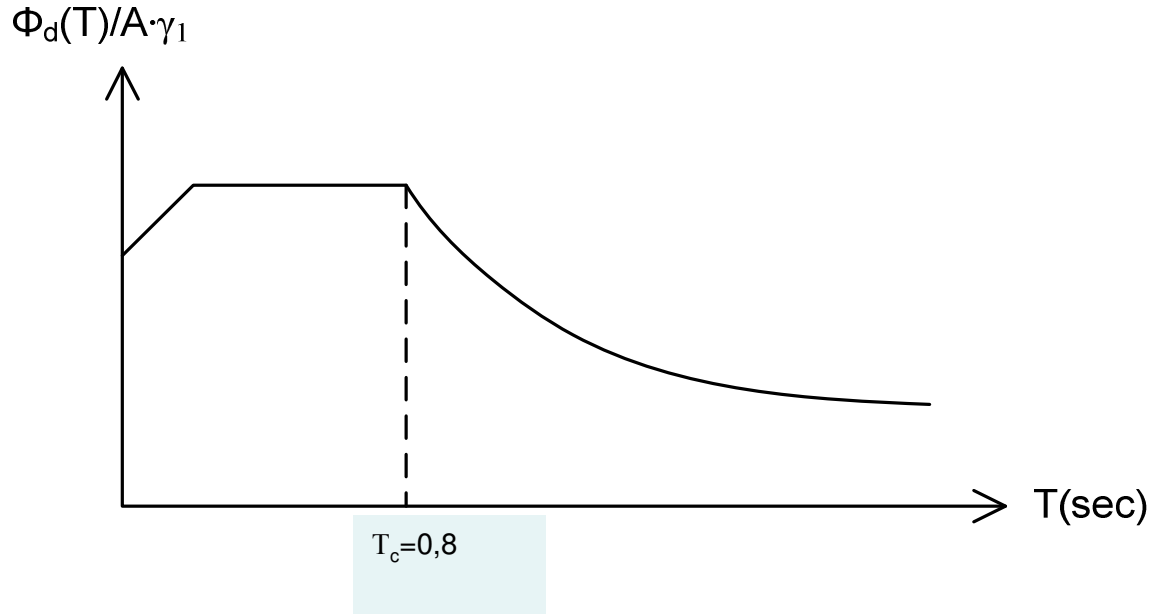
Παράγοντας υπεραντοχής

$$q_u = 1,2 \text{ Για την επιλογή του παράγοντα υπεραντοχής } q_u \text{ βλ.}$$

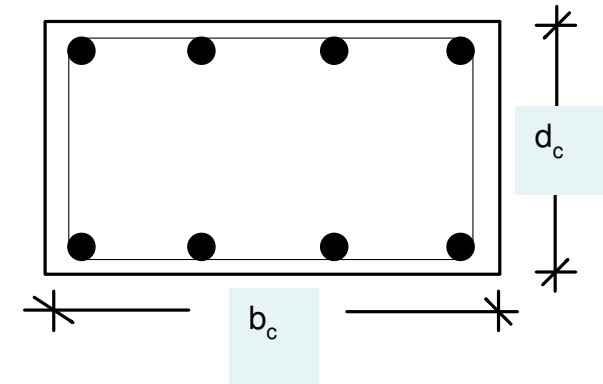
ΚΑΝ.ΕΠΕ. Κεφ.4, Παράρτημα 4.2 και EC8 § 5.2.2.2

Η ιδιοπερίοδος του κτιρίου να θεωρηθεί

$T=0,33 \text{ sec}$

Σχήμα 1: Φάσμα σχεδιασμού

Σχήμα 2: Διαστάσεις διατομής

ΛΥΣΗ

Έλεγχος ικανότητας επιβολής περίσφιγξης

Ο λόγος πλευρών του υποστυλώματος είναι : $d_c/b_c = 500/350 \approx 1,4 < 2$

Η τεχνική είναι ευχερής σε στοιχεία με κυκλική διατομή ή ορθογωνική διατομή σχετικά μικρών διαστάσεων, με λόγο πλευρών που δεν ξεπερνά το 2:1, ΚΑΝ.ΕΠΕ., §8.2.3(α).

Ο απαιτούμενος δείκτης συμπεριφοράς λόγω πλαστιμότητας θα είναι

(ΚΑΝ.ΕΠΕ. § 8.2.3.δ (i)) $q_\pi = q : q_v = 3,0 : 1,2 = 2,5$.

Ο απαιτούμενος δείκτης πλαστιμότητας μ_{δ} του δομήματος σε όρους μετακινήσεων, για $T = 0,33 \text{ sec} < T_c = 0,8 \text{ sec}$, είναι *(KAN.EΠΕ. εξίσωση (8.17))*:

$$\mu_{\delta} = 1 + \frac{T_c}{T} (q_{\pi} - 1) = 1 + \frac{0,8}{0,33} (2,5 - 1) = 4,6$$

Για το πλέον εύτρωτο πρωτεύον στοιχείο της κατασκευής απαιτείται $\mu_{\delta i} = \mu_{\delta} = 4,6$

Η απαιτούμενη τιμή του δείκτη πλαστιμότητας σε όρους καμπυλοτήτων $\mu_{1/r}$ για την κρίσιμη διατομή του υποστυλώματος υπολογίζεται *(KAN.EΠΕ. §8.2.3 δ (iv))*:

$$(\mu_{1/r} - 1) / (\mu_{\delta i} - 1) = 3 \Rightarrow \mu_{1/r} = 3\mu_{\delta i} - 2 = (3 \cdot 4,6) - 2 = 11,8$$

Η απαιτούμενη τιμή μέγιστης θλιπτικής παραμόρφωσης του σκυροδέματος είναι *(KAN.EΠΕ. εξίσωση (Σ 8.11))*:

$$\varepsilon_{cu,c} = 2,2 \cdot \mu_{1/r} \cdot \varepsilon_{sy} \cdot v = 2,2 \cdot 11,8 \cdot \frac{400 \cdot 1,15}{200.000} \cdot 0,27 \approx 0,016$$

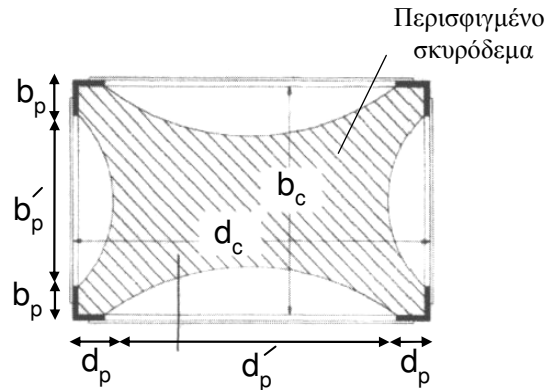
για ανηγμένη αξονική θλιπτική δύναμη υπολογιζόμενη με τη μέση τιμή της ονομαστικής αντοχής του σκυροδέματος ίση με:

$$v = 800 / (0,5 \cdot 0,35 \cdot 17 \cdot 10^3) = 0,27 > 0,2$$

Οι τιμές ε_{sy} και v υπολογίζονται με βάση τις μέσες τιμές αντοχής χάλυβα και σκυροδέματος. Λαμβάνεται $f_{ym} = 1,15 f_{yk}$.

Εφαρμογή ενίσχυσης

- Χαλύβδινη περίσφιγξη (μεταλλικός κλωβός)

Η εφαρμογή του μεταλλικού κλωβού ακολουθεί τις διατάξεις του ΚΑΝ.ΕΠΕ. της §Σ8.2.3, §6.2.2 και §Σ6.2.2.

$$A_c = b_c \cdot d_c = 0,35 \cdot 0,5 = 0,175 \text{m}^2 \quad (\text{ΚΑΝ.ΕΠΕ. §Σ6.2.2β})$$

Για το μεταλλικό κλωβό θα χρησιμοποιηθούν 4 γωνιακά L50x50x5mm που θα τοποθετηθούν σε όλο το ύψος του υποστυλώματος και ελάσματα ανά αποστάσεις s όλα ποιότητας χάλυβα Fe360 ($f_y=235 \text{ N/mm}^2$)

Οπότε $b_p = d_p = 50 \text{mm}$:

$$\beta = \frac{2b_p}{b_c} = \frac{2 \cdot 50}{350} \cong 0,286$$

$$\gamma = \frac{2d_p}{d_c} = \frac{2 \cdot 50}{500} \cong 0,2$$

(ΚΑΝ.ΕΠΕ. §Σ6.2.2β)

$$a_n = 1 - \frac{1}{3 \cdot 0,175} \left[0,35^2 (1 - 0,286)^2 + 0,5^2 (1 - 0,2)^2 \right] =$$

(ΚΑΝ.ΕΠΕ. ε ξί σ ω σ η
(Σ6.13))

$$= 1 - \frac{1}{0,525} (0,06245 + 0,16) \rightarrow a_n \cong 0,576$$

$$a = a_n \cdot a_s = 0,576 \cdot 0,9 \rightarrow a = 0,5184$$

(a_s από ΚΑΝ.ΕΠΕ. §Σ6.2.2β)

Υπολογίζεται το ω_{wd} :

$$\varepsilon_{cu,c} = 0,0035 + 0,1 \cdot \alpha \cdot \omega_{wd} \Rightarrow \omega_{wd} = \frac{0,016 - 0,0035}{0,1 \cdot 0,5184} \cong 0,24 \quad (\text{KAN.EΠE. ε ξί σ ω σ η (8.18)})$$

$$\omega_{wd} = 2\rho_w \frac{f_{yd}}{f_{cd}} \quad (\text{ΕΚΩΣ 2000 § 18.4.4.2})$$

όπου

$$\rho_w = \min(\rho_b, \rho_h) = \min\left(\frac{n_b A_{sw}^{\sigma_k}}{b \cdot s}, \frac{n_h A_{sw}^{\sigma_k}}{h \cdot s}\right) = \frac{A_{sw}^{\sigma_k}}{s} \min\left(\frac{n_b}{b}, \frac{n_h}{h}\right) = \min\left(\frac{2}{0,5}, \frac{2}{0,35}\right) = \frac{A_{sw}^{\sigma_k}}{s} \times 4 (m^{-1}) \rightarrow 2 \times \left(\frac{A_{sw}^{\sigma_k}}{s} \times 4\right) \frac{235,25}{14 \times 1,15} = 0,24$$

Έτσι:
$$\frac{A_{sw}^{\sigma_k}}{s} = \frac{0,24}{2 \times 14} \frac{14 \times 1,15}{235 \times 1,5} \cdot 10^3 \cong 1,37 \text{ mm}$$

Έστω ελάσματα πλάτους 25mm και πάχους 5mm

Οι αποστάσεις προκύπτουν:
$$s = \frac{A_{sw}}{A_{sw}^{\sigma_k}/s} = \frac{25 \times 5}{1,37} = \frac{125}{1,37} \cong 91 \text{ mm} \leq 0,5 \cdot b_c = 0,5 \cdot 350 = 175 \text{ mm}$$

Από ΚΑΝ.ΕΠΕ. § 8.2.3ζ στην περίπτωση του μεταλλικού κλωβού αρκεί η ικανοποίηση της σχέσης $s \leq 0,5b_c$.

Επομένως επιλέγονται να τοποθετηθούν οριζόντια χαλύβδινα ελάσματα $b_w \times t_w = 25\text{mm} \times 5\text{mm}$ ανά 90 mm καθ' ύψος του υποστυλώματος.

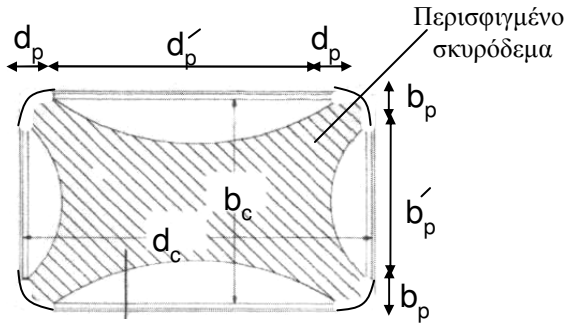
Προφανώς μπορούν να τοποθετηθούν και ελάσματα μεγαλύτερου πάχους π.χ. 25mm×7mm αφού τότε:

$$s = \frac{25 \times 7}{1,37} = \frac{175}{1,37} \cong 128 \text{ mm} \leq 0,5 \cdot b_c = 0,5 \cdot 350 = 175 \text{ mm}$$

Τελικά τοποθετούνται ελάσματα 25mm x 7mm ανά 125mm

Περίσφιγξη με επικολλητά υφάσματα ΙΟΠ άνθρακα

Ακολουθούνται οι διατάξεις του ΚΑΝ.ΕΠΕ. § Σ.8.2.3.(α),(δ) και § 6.2.3.

Γίνεται εξομάλυνση γωνιών σε μήκος $b_p = d_p = 50 \text{ mm}$
 $\alpha_n = 0,576$ όπως και προηγουμένως έχει προκύψει, όμως
 $\alpha_s = 1,0$ επειδή το υφάσμα είναι συνεχές
 $\epsilon_{cu,c} = 0,0035(f_{c,c} / f_c)^2$ (ΚΑΝ.ΕΠΕ. εξίσωση (8.19))
 Θα χρησιμοποιηθούν υφάσματα ινοπλισμένων πολυμερών με ίνες άνθρακα με $E_j = 231 \text{ GPa}$, $f_u = 3800 \text{ MPa}$

$$f_{c,c}^2 = \epsilon_{cu,c} \times f_c^2 / 0,0035 \rightarrow f_{c,c}^2 = 0,016 \times 14^2 / 0,0035 \approx 896 \rightarrow f_{c,c} = 29,9 \text{ MPa}$$

όπου

$$f_{c,c} = (1,125 + 1,25\alpha \cdot \omega_{wd}) f_c \rightarrow 1,25 \cdot 0,576 \cdot \omega_{wd} = \frac{29,9}{14} - 1,125 = 1,01 \rightarrow \omega_{wd} = 1,40 \quad (\text{ΚΑΝ.ΕΠΕ. εξίσωση (6.21)})$$

$$f_{jd} = \frac{f_u}{1,2} \quad (\text{Λαμβάνεται } \gamma_m = 1,2)$$

οπότε:

Απαιτούμενο συνολικό πάχος υφάσματος ($t_{ολ}$):

$$t_{ολ} = \frac{A_{sw}^{\sigma_k}}{s} = \frac{\omega_{wd}}{2 \min\left(\frac{n_b}{b}, \frac{n_h}{h}\right)} \frac{f_{cd}}{f_{jd}} = \frac{\omega_{wd}}{2 \min\left(\frac{2}{0,35}, \frac{2}{0,5}\right)} \frac{f_{cd}}{f_{jd}} = \frac{1,40}{2 \times 4} \frac{14 \times 1,2}{3800 \times 1,5} \times 10^3 \approx 0,516$$

Μπορούν να τεθούν 3 στρώσεις υφάσματος με πάχος ινών 0,17 mm.

Για την σχέση πάχους $t_{ολ}$ με το ω_w χρησιμοποιείται ο τύπος του ΕΚΩΣ 2000 (§ 18.4.4.2) όπου αντί του f_{yd} τίθεται η εφελκυστική αντοχή f_{jd} των ΙΟΠ εφόσον το πλήθος k των στρώσεων ΙΟΠ είναι ≤ 3 . Διαφορετικά αν ήταν $k > 4$ θα ετίθετο: $f_{jd} = f_{jd} \psi$ όπου $\psi = k^{-1/4}$ (βλ. § 6.2.3.).

Έτσι εάν επιλέγεται ύφασμα με πάχος ινών 0,12mm θα απαιτούνταν πάνω από 3 στρώσεις, άρα: $t_{οπ.} = 0,516/7^{-1/4} = 0,84$ mm. Άρα το πλήθος των στρώσεων θα είναι $0,84/0,12 = 7$ στρώσεις.

ΑΣΚΗΣΗ 2

ΖΗΤΕΙΤΑΙ:

Να προσδιοριστεί η απαιτούμενη περίσφιγξη του υποστυλώματος της Άσκησης 1 με απαίτηση τοπικού δείκτη συμπεριφοράς $m = 4,6$.

ΛΥΣΗ

Ισχύει: $m_{οπ.} = \mu_{δ,οπ.}$ (ΚΑΝ.ΕΠΕ. § 8.2.3(ε))

Επομένως $\mu_{δi} = 4,6$. Ισχύουν τα αποτελέσματα της Άσκησης 1

ΑΣΚΗΣΗ 3

ΖΗΤΕΙΤΑΙ:

Να προσδιοριστεί η απαιτούμενη περίσφιγξη του πλέον εύτρωτου υποστυλώματος περίσφιγξης της Άσκησης 1 με απαίτηση γωνίας στροφής στην αστοχία $\theta_u = \theta_{u,απαιτ.}$

Να θεωρηθεί ότι το κτίριο είναι πενταόροφο με ισοϋψείς ορόφους και ότι είναι πιθανός ο σχηματισμός πλαστικού μηχανισμού ορόφου στο ισόγειο.

ΛΥΣΗ

$$\theta_y = (1/r)_y \frac{L_s + a_v z}{3} + 0,0014 \left(1 + 1,5 \frac{h}{L_s} \right) + \frac{(1/r)_y d_b f_y}{8 \sqrt{f_c}} \quad (\text{Σχέση } \Sigma.2 \text{ § 7.2.2. ΚΑΝ.ΕΠΕ.})$$

Επομένως $\mu_{\theta,οπ.} = \frac{\theta_{u,οπ.}}{\theta_y}$ Ισχύει $\mu_{\delta} = \frac{H_{οπ.}}{H_{tot}} \mu_{\theta} = \frac{1}{5} \mu_{\theta}$ (Σχέση 8 § 7.2.6. ΚΑΝ.ΕΠΕ.)

Επομένως $\mu_{\delta,οπ.} = (1/5) \cdot \mu_{\theta,οπ.}$

Η Άσκηση επιλύεται όπως και η 1^η Άσκηση θέτοντας $\mu_{\delta} = \mu_{\delta,οπ.}$ αντί $\mu_{\delta} = 4,6$.